

בולי „שבועות“

"Shavuot" Stamps

132
25.5.71

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י
ירושלים • תל אביב • יפו • חיפה • טבריה • נתניה • באר שבע • נגה • לוד
PHILATELIC SERVICES
JERUSALEM • ISRAEL

חג השבועות הוא משלוש הרגלים שנצטוו ישראל לחוג כל שנה ולעלות בהם ולהיראות בבית המקדש ומתנותיהם עמהם: „שלוש פעמים בשנה ייראה כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר: בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות; ולא יראה את פני ה' ריקם — איש כמתנת ידו" (דברים ט"ז, ט"ז—י"ז).

ושלושה שמות לחג זה בתורה:

חג הקציר — זה כינויו החקלאי, על שם קציר החיטים, החל בארץ ישראל בעונה זו (שמות כ"ג, ט"ז);

חג השבועות — על שם שבעה שבועות, שסופרים מיום הבאת עומר השעורים למקדש ביום ב' של פסח ועד יום זה (דברים ט"ז, ט'; שמות ל"ד, כ"ב);

יום הביכורים — על שם הקרבן המיוחד לחג זה (במדבר כ"ח, כ"ו).

וכך נאמר בתורה:

„וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה — שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה לה'. ממושבתיכם תביאו לחם תנופה, שתיים שני עשרונים, סולת תהיינה, חמץ תיאפינה — ביכורים לה'" (ויקרא כ"ג, ט"ו—י"ז).

ואף על פי שלא צוין בתורה תאריכו של חג זה לפי חודשי השנה — נקבעה מסורתו ליום ו' בסיוון, שהוא חמישים יום להבאת העומר. כיתות מסוימות בימי בית שני נהגו חשבון אחר (שהוא גם היסוד למסורתם של הקראים, של השומרונים ושל הנוצרים).

הבאת ביכורים זו היא מקרבנות הציבור, אך מלבד ביכורים אלה היה כל חקלאי ישראלי מביא מביכורי שדהו ומביכורי כרמו לבית המקדש, ככתוב: „ראשית ביכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך" (שמות כ"ג, י"ט); אולם ביכורים אלה אינם צמודים למועד מסוים בשנה.

אולם עיקר תוכנו של חג זה, תוכנו ההיסטורי, הוא זכר מעמד הר סיני ומתן התורה. „בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים, ביום הזה באו מדבר סיני" (שמות י"ט, א') — מספרת התורה, ויום זה הוא ראש חודש סיוון, ולפי המסופר בהמשך הפרשה ירד ה' על הר סיני — כעבור חמישה ימים — לעיני העם והשמיע באוזני כל ישראל את עשרת הדיברות, שהם היסוד לכל מצוות התורה, שניתנו לעם לאחר מעמד זה. במעמד זה נכרתה ברית עולם בין ה' ובין עם ישראל. ה' בחר בישראל להיות לו „סגולה מכל העמים", והעם קיבל עליו בהצהרה חגיגית: „כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע". עשרת הדיברות נכתבו על שני לוחות. אבנים, והלוחות נשמרו לדורות בארון הברית, שעמד במשכן ובמקדש. ועל שם מעמד זה נקרא החג גם בשם „זמן מתן תורתנו".

חג זה הוא בארץ ישראל בן יום אחד, ובתפוצות — שני ימים, ו—ז' בסיוון, כדין כל הרגלים, שעשו יושבי התפוצות יום נוסף

(„יום טוב שני של גלויות“) משום הספק, שהיה קיים בקביעת התאריך, בזמן שבית הדין שבארץ ישראל היו מקדשים ראשי חודשים לפי ראיית מולד הלבנה, ולא תמיד הספיקו יושבי התפוצות לקבל את מועד קביעתם לפני בוא החג.

ממנהגי החג: לימוד תורה במשך כל הלילה; קישוט הבית ובית הכנסת בירק ובפרחים; קריאת מגילת רות; אכילת מאכלי חלב.

מ"מ

The principal and historical significance of "Shavuot" revolves around the giving of the Law at Mount Sinai. "And in the third month after the children of Israel were gone forth out of the Land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai" (Exodus 19:1), says the Bible, and the day was the first of Sivan. As is stated subsequently, the Lord descended to Mount Sinai five days later, and there spoke to all of Israel, giving them the Ten Commandments which are the foundation of all the Biblical precepts which the people were enjoined to fulfill. At the same time, the eternal covenant between the Lord and Israel was made. God chose Israel to be "distinguished from all the people", and the people of Israel agreed that "all that the Lord hath spoken we will do." The Ten Commandments were written on two stone tablets which were kept for generations in the Ark of the Covenant in the Sanctuary and the Temple, and it is in memory of this that the holiday is sometimes called the Time of the Giving of the Law.

In Israel, "Shavuot" is a one-day holiday, but two days are celebrated abroad (the 6th and 7th of Sivan) — a procedure followed with other holidays as well. In ancient times, the first day of each month, from which holidays were calculated, was proclaimed when the new moon was sighted, and the diaspora did not always receive the report in time. Thus the device of two-day holidays provided leeway in case of error in setting the date.

The customs associated with "Shavuot" include studying the Bible all through the night, decorating the synagogue with leaves and flowers, reading the Book of Ruth, and eating dairy goods.

M. M.

סידרת בולי "שבועות" היא סידרה אחת מתוך שלוש סדרות "חגי ישראל" שיופיעו בתשל"א - תשל"ב (1971/72). יתר שתי הסדרות מוקדשות לחג הסוכות ולחג הפסח.

THE "SHAVUOT" SET IS ONE OF THREE "JEWISH FEASTS" SERIES WHICH WILL BE ISSUED DURING 1971/72. THE OTHER TWO SETS WILL BE DEDICATED TO "SUCCOT" (FEAST OF TABERNACLES) AND "PESSAH" (PASSOVER).

הבולים צוירו ע"י א. קלדרון, רמת גן
THE STAMPS WERE DESIGNED BY A. KALDERON, RAMAT GAN

"Shavuot", the Feast of Weeks, is one of the three occasions which the people of Israel were required to celebrate annually by ascending to the Temple in Jerusalem with their offerings : "Three times in a year shall all the males appear before the Lord thy God in the place which He shall choose : on the feast of unleavened bread, and on the feast of weeks, and on the feast of tabernacles ; and they shall not appear before the Lord empty ; every man shall give as he is able..." (Deuteronomy 16 : 16-17).

The Bible has three different names for this holiday :

The Feast of the Harvest is the agricultural name, as the holiday comes during the season of the grain harvest in Israel (Exodus 23 : 61).

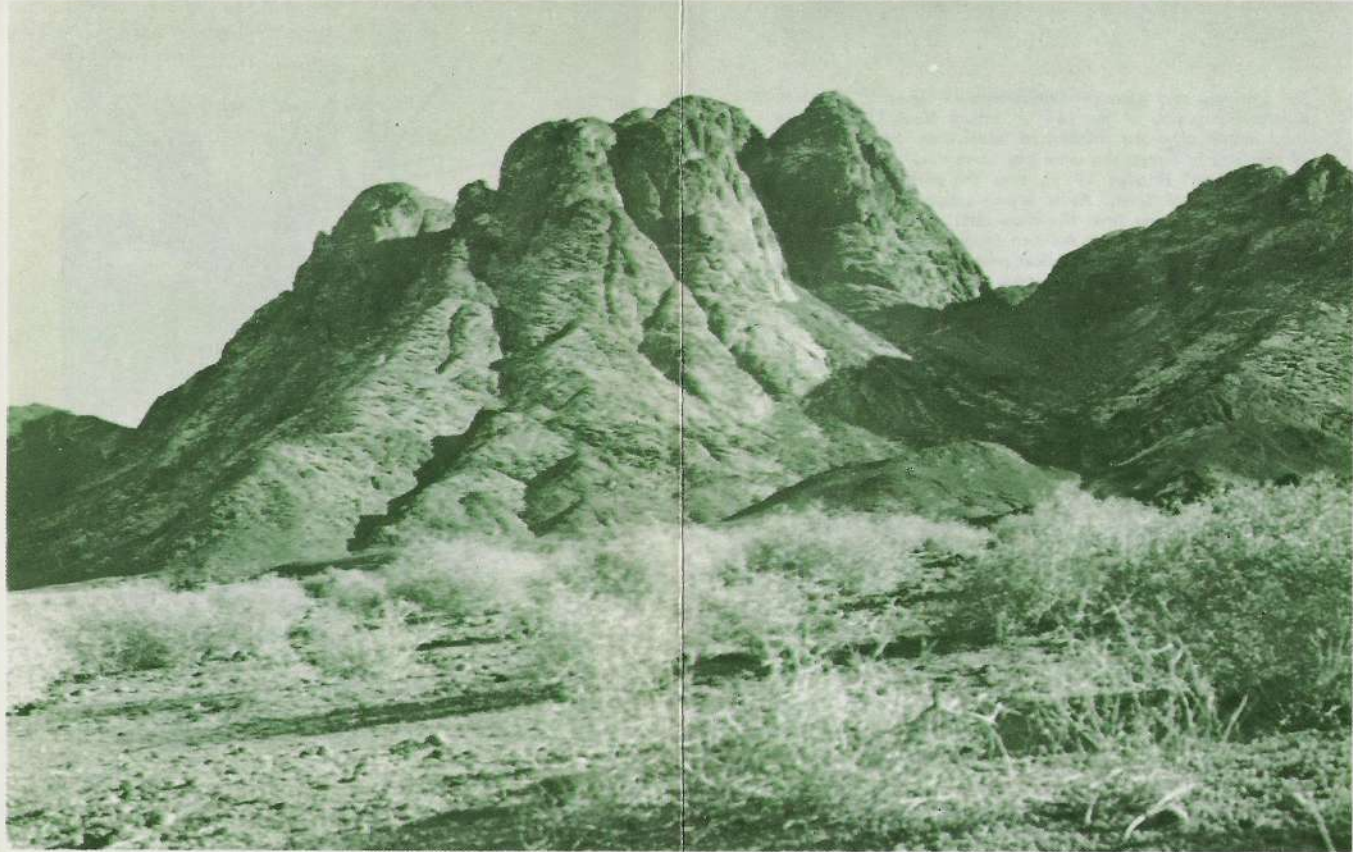
The Feast of Weeks is the term derived from the seven weeks between it and the second day of Passover when the Omer was brought to the Temple (Deuteronomy 16 : 9 ; Exodus 34 : 22).

The Feast of the First Fruits is the name based on the special offering for this holiday (Numbers 28 : 62).

The Bible says : "And ye shall count unto you from the morrow after the day of rest, from the day that ye brought the sheaf of the waving ; seven weeks shall there be complete ; even unto the morrow after the seventh week shall ye number fifty days ; and ye shall present a new meal-offering unto the Lord. Ye shall bring out of your dwellings two wave-loaves of two tenth parts of an ephah ; they shall be of fine flour, they shall be baked with leaven, for first fruits unto the Lord" (Leviticus 23 : 15-17).

Though the Bible does not specify the month the holiday falls in, it has traditionally been celebrated on the 6th of Sivan, which is 50 days after the presentation of the omer. (These 50 days are the reason for the term Pentecost, which is another name for the holiday.) During the days of the Second Temple, various sects figured the date differently, and it is their reckoning which became the basis of the Karaite, Samaritan, and Christian traditions.

This offering of the first fruits was a ceremonial offering, but it was not the only customary one. Every Israelite farmer used to bring also the first crops of his field and his vineyard to the Temple, complying with the injunction "The choicest first fruits of thy land thou shalt bring into the house of the Lord thy God" (Exodus 23 : 19). However, no special day was set aside for these.

MOUNT SINAI

הר סיני

shall observe the feast of
weeks...
and you
shall observe the feast of
שבועות
shavuot
שמות ל"ב כ"ב - exodus 34 22

first fruits of your ground
you shall bring
שבועות
shavuot
שמות ל"ב כ"ב - exodus 23 19

upon the tables the words
of the covenant
שבועות
shavuot
שמות ל"ב כ"ב - exodus 34 28